

M I M

1 6 4 8

~~E. B. S.~~
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regii Hanaeensi

14.

GRATVLATORIA
Quibus
*VIRUM Admodum Reverendum, Clarissimum
& Excellentissimum*

DN.
M. MARTINUM HEINSIUM.

Ecclesiæ Francofortanæ ad Oderam Pastorem Di-
gnissimum, ejusdem & vicinarum Superin-
tendentem Gravissimum

Cum

Lectissima pudicissimaq; VIRGINÆ
ANNA HEDEWIGA SEGERS.

VIRI

Reverendi & Clarissimi

DN. M. IOHANNIS Segers /

Superioris Ædis Francofortanæ Symmystæ
quondam vigilantissimi meritissimi,
relicta Filia

Die 18. Jan. Anno 1647. ibid. Francofordiaæ

Nuptias contrahentem

excipiebant

Fautores & Amici.

Typis Viduæ EICHORNIANÆ.

Post fletum risus sequitur, post nubila Phœbus !
Quippe DEUS, quæ sunt tristia, lata facit.
Si dubitas, ades hic ! Clarissimus HEINSIUS hoccè
Mystra DEI, exemplo comprobat ecce suo !
Ille tori sociam lacrimis deflevit amaris,
Ut rapuit Mortis vis inimica trucis :
VEHRIA sic meruit pia, Claro nata Parente,
Cujus BERLINUM dogmata sacra colit.
Sed non absimilis succedit, nata SEGERO
Virgo, nova hinc anno gaudia fert q̄ novō.
Gratulor, & plures Tibi Chara SEGRIA vivat
Annos, TE multâ prole beet q̄, precor !

Aff. & Benevolent. ergo Berolino mittebat
Andreas VERNICKE / Sacri Palatij
Lateranensis, Aulæq; Cæsaræ, &
Imperialis Consistorij Comes, nec
non Sereniss. & Potentiss. ELE-
CTORIS Brandenburgici
Consiliarius.

Ardua res, thalami concendere pulpita, bisq;
Solvere diversis, debita jura tori.
Ardua res Christi concendere pulpita, turbæ
Sancta q; salvifico verba secare modo.
Duplice, Tu GENER, Antistes sacer atq; colende,
Auspicijs sanctis hoccè labore viges.
Ille Deus socij qui sanxit fœdera lecti,
Corcula vestra velit jungere amore pari ;

Utq;

Utq; tori atq; Chori videoas per-gaudia multa
Et vigeas multâ prosperitate diu!

Genero plurimum dilecto grat.

Samuel Hoffmannus, S. S. Theolog. D.

Serenissimi & Potentiss. ELECT. Bran-
denb. S. Consistorij Consiliarius,
Ecclesiarum Berolinensium
Præpositus & vicinarii
Superintendens.

M. MARTINUS HEINSIUS.

per anagramma
HEM! MARS NISU; SI UNIT.
ARS ME HIS UNIS MUNIT.

Solis Conjugij Deus est fundator & auctor;
Copulat ille suâ pectora bina manu:
Mox eadem magno dirimit non absq; dolore
Unanimi quondam corda ligata tide.
Denuò at interea liventia vulnera sanat,
Atq; ægro medicas porrigit ipse manus.

Nonne expertus idem nunc, HEINSI, Sponse, profaris?
En! redit in thalamum Virgo pudica tuum.

Quam priùs abstulerat Deus, hanc cum fœnore reddit;
Gratulor! ô cordis dulce malagma siet!

HEM! MARS dum tanto pergit disjungere NISU
Mentes, ne metuas, SI Deus UNIT eas.

A 2

Huic

Huic cōfide, ora, tua fac, & dilige Spōnsam,
Hæc ARS ME HIS UNIS optima MUNIT, ai!

Cum voto omnis prosperitatis gra-
tulabundus fac.

M. Jacobus Helvwigius, Præ-
positus & Inspector Suevo-
Coloniensis.

Genero suo dilectissimo
Dn. M. MARTINO HEINSIO, ad vota secunda accedenti.

Hactenus, ut turtur, tristem sine Compare vitam
Duxisti, expellens gaudia quæq; procul.
Post luctum tandem redit, & Tibi jungit amico
ANNAM SEGERI fœdere castus amor.
Sit fœdus firmum, lætam post tristia vitam
Transige, Conjugij gaudia mille sient.

M. PETRUS VHER,
Ecclesiast. Berlin.

SPONSE, loco gaudes ANNAM revocare CATHRINÆ,
Lætor ego cœptis, hæc nova vota cape:
Adsit Sancta TRIAS vobis, & amore perenni
Pectora vestra liget, ne sit amaror amor.
Vos & vestra beet præpingui limina censu,
Vosq; sinat lætâ crescere prole, toro.

sic ὄλοψύχως νονεο
M. JOHANNES Balkari
Ecclesiæ Cathedralis Episco-
patus Brandenburgici
Pastor & vicinarum
Inspector.

In

In Secundas Nuptias
VIRI Admodum Reverendi atq; Clarissimi
DN. MAGISTRI HEINSII, Pa-
storis ac Superintendentis Francofurdi
ad Oderam dignissimi
Sponsi &c.

Pastoris sunt signa boni quæ ritè sequenda,
Ut placeat Domino, qui regit omne solum:
Signet, præcedat, pascat, potet q; lavet q;,
Sanet oves, querat, portet agat q; domum.
Es talis Pastor fidus, celeberrime Sponse
HEINSI, qui queris, pascis oves, animas,
Desuper hinc Agnam tibi jam concedit amicam,
Collocat inq; tuum summus löva sinum:
Ex sanctâ, quæ Pastoris, radice propago,
Surculus ecce novus, Sponsa novella datur.
Gaudia magna, tibi mæsto, pia reddidit Agna,
Sponsum nunc recreans ANNA novella suum.
Agna fuit quondam tibi dulcis, Clare Magister
Pastoris recreans, sed periens abiit.
Unde dolor magnus surgit, sed nunc novus, inde
Gaudia tanta tibi, gaudia mille tibi.
ANNA satis blanda est, tua Sponsa pudica, decora,
Pastorem sequitur, Gratulor ergo tibi.
Hanc Agnam pascas, lati vos vivite in annos,
Agna & ovis, Pastor fructifcent vigeant.

Sic ὄλοναεδίως vovet
M. Joach. Fromm. Ecclesiast.
Berol. Nicol.

HAut caret eventu, quiequid Pietate magistrâ,
Pro vitâq; pii, proq; salute, voent:
Cœlestem ad Patrem SPONSÆ pia MATER abibat,
Quando suæ gnatae prospera vota daret;
Munere consimilem PATRI, virtuteq; Sponsum
Vibritus optabat pro pietate suâ.

ANNULA SÆGERIANA TIBI dum jungitur, HEINSI!

Quod fuit in votis Matris, id acta probant.
Gratulor: Ex anno fluat annus, & adfluat omni
Omne bonum, felix finis & ortus eat.

M. GEORGIVS LILIUS.

Aliud.

VOta secunda cano TIBI nunc, qui Vota secunda,
VIR VENERANDÆ capis, vota secunda cano.

ANNULA Gratatum venit HETVVG SEGERIANA
In thalamum, Gremium ac ANNULA Grata tuum.

Sit tibi conjugium PERFELIX, Sit BENEDICTUM,

PROLEGÆ FOECUNDUM sit Tibi conjugium,
Gaudia mille Deus det, mutua gaudia cordis,

Gaudia detq; Animæ gaudia mille Deus.

Noxia queq; fuget Deus, expellens mala cuncta,

Corporis atq; Animæ Noxia queq; fuget.

Vos in AMORE Deus Conseruet firmiter ambos,

Roboret & vero vos in AMORE Deus.

Regna beata poli det vobis Rector olympi,

Qui tenet & donat regna beata poli.

Sufficit inde mihi Votis conjungere Vota,

Cætera præstet AMOR, sufficit inde mihi.

Ut

*Utrata vota sient BENEDICAT CHRISTUS Iesus,
Annuat & clemens, ut rata Vota sient.*

Sincero Cordis affectu apponebat
hæc MLq;

Johannes Rosnerus Syndiaconus
Berolini ad D. Nicolai.

Dum moderante DEO jungis tibi fœdere Sponsam
HEINSI, legitimo, plurima fausta precor.
Faxit Conjugij sacrati fautor & Autor,
Ut benè succedat, quod benè cœpit, opus.
Aurea pax, dulcis concordia, mutuus ardor
Adsit, sed procul hinc jurgia quæq; sient.
Vivite fœcundi, fœcundos edite fœtus,
Indole qui referent & pietate patrem.

Fausta congratulationis ergo

Colon. faciebat

Martinus Hannischius,
Verbi ad D. Petri Minister.

M. MARTINUS HEINSIUS
&
ANNA HEDEWIGE SEGERIN

per anagr.

omisso g.

HEUS MANNA VENIT. REGES EAM. ID INNUIS RISU.

Nosse cupis, quæ, SPONSE, torum, CELE-
BRATE per ora
Cunctorum, scandat SPONSA PUEL-
LA Tuum?

Allusio ad c. 16, 15. Exod.
ubi de manna cælitùs de-
lapso tanq. de re insuetâ
& admiratione dignâ
quærebant Israëlitæ

נָתַן הֵם h. e. ut Lxx
rectissimè verterunt, T^h

HEUS 1870 5

HEUS Tibi M A N N A VENIT præstanti corpore
Nympba,

ANNA sit illa retro nomen id omen habet.

Manna enim dicitur à
נָנָה distribuit, & est
juxta quosdam (rectius
tamen statuitur particu-
la Syriaca) idem ac portio
unicuiq; ad mensa.

Quam Tibi particulam sociavit cœlica viro

tus

Cordis ut auferret vulnera prima
Tui.

M A N N A πολύνησον fuit, & tua Sponsa novella,
Dotibus excellit splendida multijugis.

M A N N A erat atq; μελίρροτον, & Tua Sponsa puella
Mel Tibi largifluum stillat amoris idem.

ANNA Dulcis amica venit vitæ solatia præstans,
בָּסָה Basia multiplicans dulcis amica venit.

M A N N A venit gratum, venit en tibi mellea virgo,
Non trux ira venit, sed C H A R I T I L L A venit.
Moribus insignis, superans virtute pueras
Sidereis oculis, purpureisq; genis.

Quacunq; aspicias micat binc decor, inde venustas,
Fucundæ assurgunt undiq; delicia.

Cerne modò argutos qui in Te deflectat ocellos,
Doctiloquoq; Tuo semper in ore habitet.

Hancè R E G E S contra, defendes, Optime Sponse
Atq; patrocinio Tute tuebere E A M.

Tute tuere, guverna, dilige, corrige Sponsam,
Cum quâ certabis semper amore pari.

Esse

*Esse soles comis, nec Te indulgentior alter,
Risu quicquid aves IN NUIS id placido.
Non Tecum ira furens habitat nec tristis Erinnys,
Ex oculis spirat gratia multa Tuis.
Hinc tacitos in corde fovens nova Nupta calores
Optato refici conjugē prona cupid.
Quām benē conveniet vos inter corcula bina!
In quibus est eadem gratia, mens eadem.*

*Venā frigidā sed voto calido, eximio
Sponsorum pari accin.*

M. Adamus Spengler
Gymn. Berl. Rect.

Ode

Alcaic-Archilochio- Pindarica.

Non semper eructat tragicos sonos
Brumale frigus: Nec glacie nitet
Æquor coactum semper: udus
Nec pluviam ipse ciens Orion
Imbres nocivos contrahit usq; : nec
Limosa tellus, dum Boreas fremit
Vasto ore fævus, contremiscit,
Aut gemebunda pavescit usq;
Sed deniq; æstas purpureo redit
Vultu, nivosum quando perit gelu:
Rursus jacit Phoebus nitorem
Blandidulum, tenebris fugatis.
Sic non feroceus usq; tonans minas
Pressos molestat sors homines ferox:
Sed dat statu feliciori
Deniq; terrigenas fruisci.

B

Te

Te nuper horrendos reboans hyems
Flatus, fatigans omnigenis modis
Malas rigantem comprimebat,
Quando tibi rapiens necabat
Mors vix datam sœvâ sociam manu.
Tristes dolores tunc animo premens
Ex corde voces proferebas
Sat querulas, gemitusq; multos.
Mentem jacentem nil recreans erat,
Nil, quod ferebat lœtitiam tibi;
Ædes erant tristes, jugalis
Tristis erat torus atq; mensa.
Multis tuas foedans lacrimis genas
Tales querelas cum gemitu dabas:
Dilecta quò tendis? meum Cor
Quò fugis? Heu! mea amica quorsum?
Quæ Morta te avulsam lateri meo
Raptans trahit conatibus improbis?
Quid factitem solus? mihi quis
Porriget heu! misero levamen?
Tales querelas cum gemitu gravi
Extorsit en! dilectio conjugis,
Atrox furentis quam necavit
Vis Lachesis sicilice acuta.
Verum quiescant nunc lacrimæ graves,
Pectus quiescat discrucians dolor,
Nunc flebiles cessent dolores,
Nunc miseri gemitusq; cessent.
En bruma, quæ movit tibi turbines,
Diffugit! æstas enredit optima!
Imber boans nunc cum procellis
Desijt, & rutilis quadrigis

Phœbus

Phœbus vehens hem! blandidulum jubar
Latè refundit. Sors vi duans torum
Primum tibi vultu favente
Et placidis oculis videtur.
Jungis maritam nunc aliam tibi,
Demortuæ quæ ferre queat vicem:
Hæc blanda lux, hæc est levamen
Hæc q; quies gravium dolorum.
Hæc suave (credas) basiolum tibi,
Hæc hæc vigens, florens erit hæc tibi
Semper rosetum, hæc hæc amœnis
Blanditijs animum terentes
Curas amicè fallet. Amica lux
Hæc hæc toro obsepto gravioribus
Lucem tenebris innovabit
Gaudia multa ferendo latè.
Certè jugalis nunc tibi dulcior
Lectus, renidet nunc tibi pulchrius
Tectum : ergò vestes lugubres nunc
Exue, & indue, Sponse, lætas.
Cernin', coronam, quam tibi Nupta fert,
Sertum viden', quod nunc tibi necitat
Formosa Virgo flore dulci,
Atq; tuo capiti applicatur.
Tristes remittas nunc animo tuo
Curas, erit postac ratio tibi
Non ulla luctus: hæc amanter
Auferet omne genus dolorum.
Formæ venustæ si videoas decus,
Cedit puellis hæc reliquis nihil.
Fulgente splendescunt ocelli
In facie, ut rutilant sereno

B2

Stellæ

Stellæ polo: blandum residet decus
Rubris labellis: næ niveo micat
Collum velut sparsum vapore,
Sive nitet Parij ut lapilli.
Hæc hæc voluptas, hæc tibi gaudium;
Hæc hæc quies, fallens mala quælibet:
Jungens tibi hanc præclare Sponse,
Usq; novos agites triumphos.
Et Sponsa talem nausta tibi Virum,
Qui doctus est verè, pius ac probus,
Qui Concionator supremus,
Pectore lætitiam refunde.
Hunc, Sponsa, Sponsum amplectere suaviter,
Solo quiesce ac hoc socio toro:
Sic flamma necet bina corda
Non violanda necis furore.
Hanc, Sponse, Sponsam amplectere suaviter
Solâ quiesce ac hâc socia toro:
Sic flamma necet bina corda
Non violanda necis furore.
Ast hæc satis sunt: Vos igitur benè
Vestro in toro convivite: Nestorem
Tu Sponse vincas; Tuq; longos
Sponsa dies videoas Sibyllæ.

M. Petrus Thesendorff
Gym. Berl. Con-Rect.

Vide Carm.
Nupt. Dn.
Philip Jac.
VVolfij.

SCripserat & calamo ac animo pius HEINSIUS
Cum peteret VVolfij fat a benigna toro, (olim,
Se Berolinensem constanter amasse puellam,
Quæ toto placuit pectore sola sibi:

Propter

Propter & hanc unam, Berolinum quas generasset,
Omnes se semper magnificare pias.
Quaritis ergo piæ, & blandæ, facilesq; puellæ,
Cur aliam quarat, currat & ad Viadrum?
Sed benè. nondum animum mutavit, nec peregrinam
Connubio Sponsam jungere constituit.
Nam sibi quam sociam Francfurdi fœdere junxit,
Cùm Berolinensis, tùm Viadrina cluet.
Urbs etenim mater fuit altera, & altera nutrix
Francfurdom vitam: ast hæc alimenta dedit.
Connubii causam si vultis: jungat ut urbis
Ulriusq; sibi Virginum amicitias.
Quare Vos Berolinenses nolite puellæ
Irasci, Nuptis nec male velle novis.
Nec Dominum Sponsum vos despexisse putate,
Nam Vos semper adbuc diligit, hanc sed amat.
Quin potius sociæ quondam benedicite vestræ
Tædis, & mecum vos rogitate Deum;
ANNA HEDVVG multos vivat feliciter annos,
Nec ceu canna levis, morte peremta cadat.
Vivat & incolmis, felix, expersq; dolorum
Heinsius, & vincat secula Mathusalem.

Ita ex animo
Joachimus Francus, Gymn.
Berol. Sub-Rector.

Non altum sævocælum tonat usq; tumultu,
Nec semper fundit nubilus Auster aquas;
Sed nigrae fugiunt nubes: fera fulmina cessant,
atq; suâ Titan lampade lustrat humum.

HEINSIUS hoc clarus nobis testatur abunde,
Qui Francofurdi dogmata sacra docet.
Non ita te pridem viduum sors fecerat atra,
Vincula dum dulcis solvit amœna tori;
Aura sed afflictas hodiè res mitior afflat,
Dum thalamum scandit casta virago tuum.
ANNÆ nomen habet, Pastoris sanguine creta,
Tale dabit donum Gratia Dîa pio:
Cujus in ore nitet pietas, in pectore candor
Emicat, in toto corpore fulget honor.
Illa tuo tristes depellet pectore curas,
Rebus in adversis dulce levamen erit:
Ergo DEODUCE vota subi, vir CLARE, secunda,
Verè ut utriq; sient vota secunda, precor.

συγχάρηματος E. app:

Christophorus Hindenberg.

Argentum antiquo ritu fert unus & alter
Illis, qui jungunt fœdera casta tori;
Sed quia destituunt me pondera fulva Metalli,
Vir prædocte HEINSI, talia dona fero:
Vivite Concordes subeuntes Vincula læti
Conjugji, sapiens quæ DEUS instituit,
Vivite felices, tantisper tædia ritæ
Dum, vocante DEO, deposuisse juvet,

Ita grat. Dn. Aff. suo
Nicolaus Garverus, Gym. Berol. Coll.

Nova γάμικα

HAUD hodie immerito grator tibi docte Magister,
Gratulor & Sponsæ, VIRVENERANDE, tuæ,
Et Precor, & cupio, devotus flagito corde,
Detq; DEUS votis pondus inesse meis.
PELLE PROQ; SATANÆ SÆVUM PIE CHRISTE furorem
Atædis cæptis conjugibusq; novis,

Pel

Pelle procul lites & amaræ prælia linguae,
A thalamoq; novo tristia pelle procul.
Nam veluti thalamus posthac vos unus habebit,
Sic una in vobis mens sit, & unus amor,
Una sit in vobis semper mens, una voluntas,
Unicus & teneat pectora bina calor.
Crescat amor suavis, fructus succrescat amoris,
Hinc vobis surgent gaudia mille toro.
Affluat ambobus precor ut fortuna, torumq;
Pignoribus multis & Venus alma beet.
Conjugium Sponsis toto ut sit tempore felix,
Id precor o IESU fac bonitate tuâ.
Vivite vosq; diu quod jam Gospelius optat.
JESU da votis pondus inesse meis.

Honoris & fausti ominis ergo
admodulabatur

Georgius Gospelius Cantor Berl.
Ecclesiæ Marianæ.

Filiolis strenam Pater ut consuescit in anni
Felix auspicium suppeditare novi;
Sic tibi Jova dedit Sponsam, per amabile donum,
Quô nihil in vita gratius esse potest.
Filia Doctoris præclari damna prioris
Conjugij reparat nobile, virgo, bonum.
Frigidulum in lectum quoniam succedit honestæ
Matronæ, quæ jam contumulata jacet,
Isthæc naturâ quondam ductrice Magistri
Docti PETRI VEHR filia chara fuit.
Ergo suscipias æquiq; boniq;, quod offert,
Vir Reverende, Deus, quâ est bonitate tibi.
Qui solus magni gerit exorable nomen
Patris, conjugium prosperet ille tuum.

Johannes Rünemann/ Gymn.
Berol. Collega.

Was sol / Herr Breutigam/ was sol denn ich euch schenken
An eurem Ehren>tag? Ich kan gar nichts erdenken.
So bin ich auch zu arm/ das ich euch rothes Gold/
Wie gern ichs denn auch thät, anizos schenken soll.

Jedoch dich will ich thun; Ich wil euch Gottes Segen
Von Gott erwünschen; Gott der sei auff euren Wegen
Bey euch mit seiner Gunst; Er laß euch liebes Paar/
Den Ehesegen seh'n nach Willen, alle Jar.

Johannes Marggraff/des Ber-
linischen Gymnasiij Collega
infimus.

Dactylischer Glückswunsch.

Gen Gleich und Gleich zusammen sich heile/
Wie das gemeine Sprichwort vermeldt
Den auch die Thiere in Thalen / in Gründen/
All' mit einander ihrs gleichen wol finden/
Damit sie sich mögen nehren / und ehren /
Lieben / vnd züchtig in Frucht sich auch mehren:
Se thut ihr billich / das ihr euch wolt halten
Zu euers gleichen / und Gott lassen walten
All euer thun und lassen beneben/
Dazu Gott dem Herren nur gentlich ergeben/
Er wird euch auch Reichthum geben die Fülle/
Waret nur aus in Gedult und in Stille.
Er wird euch segnen mit viel jungen Erben/
Die er auch gar nicht wird lassen verderben/
Sondern sie führen / erhalten / und nehren/
Nothdurft des Leibs / und der Seel bescheren/
Gleube nur es wird gar gewisse geschehen/
Ihr werdts wol selber erfahren und sehen.
Gott geb'e euch derhalben viel Glückes und Segen/
All euer thuen und lassen hergegen/
Wol er regieren / und walten in allen/
Wie es ihm und euch wol möge gefallen/
Er geb euch Glück bey einander zu wohnen/
In Gottes furcht / er wirds euch wol belohnen/
Vnd euch dan dafür das ewige leben
Aus Gnaden umb Christi willen geben/
So wol auch uns allen mit euch zugleiche/
Verhelfen einmahl in das Himmelreiche.

Dieses entwarf in Eyl seinem Hochgeehrten
Herrn M. Martino Heinsio,
Godofredus Rosnerus Berlin:

Serò transmissum.

DUlcis & amarities torus est, dulcedo & amara:
Gaudens - lamentum: flens - risus: aquosa - Falerna.
Sed benè habet; Christi præsentia temperat Omnem
Sortis mixturam creperæ: Feliciter illud
Cedit conjugium, in quo CHRISTUS primus babetur
In risum lacrimas, undas in vina saporans.
Temperie hâc thalamus tuus buc innotuit usq;
HEINSI, Theologûm Decus ô prænobile nostrûm!
Dulcia vina tibi miscebat Vehria: At ô quâm
Hydria præproperè hei! tua spumabat crucis unda!
Nunc post exhaustas lacrimas, mœroris abissum &
Depletam, ecce tibi nova vina & mella refundit
ANNA illa HE DVVIGIS docti pia nata SEGRI,
Christe fac illa fluant cœlesti & fonte benignè
In vestrum & nostrum thalamum, & quem Filia proximò
Ingressura die festivô, ô Numine faustô!

Honoratiss. Dn. Adfinis thalamum
honorare debui

Johannes Bercovius, Eccl^e
siastes Berlinens. ad,
S. Mar.

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista Gebelio
Svidnic. Silesio Pastorvi Ecclesiae in Racow.
cum praejudicium Magisterij nancissecet Decano
M. Thesodoro Eberto 17 Calend. Maij
A. 1624. aetatis meae 19.

Ito bonis avibus GEBELI, quo Dux Autor,
Eus te fata vocant, ito bonis avibus.

Magnum opus adgredens, sed, quod tibicine fultus
Numinis ætere, fortiter expedes.

Imbuet orantis lingam locuplete Suadâ,

SPIRITUS Orator cœlicus ille, tuam.

Seminum disperge DEI per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta DEI assiduo accubusq; labore

Percole, quo fructus mille, supraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra BAPTISTA imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta.

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Erigi, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum partizier annos

Prospéra dicentes queis sacra dicta feres.

Sublatissim' olim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene serò) tuis,

Cum tuba te rupia tumbâ revocabit ab umbris,

JOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursum te pascam & nectare, quare

Magna cape astrati præmia, carpe, poli.

Hoc penitus animi penetralibus opto, precorq;

JANE mihi multo nomine char! VALE.

NR 827

TA - FL

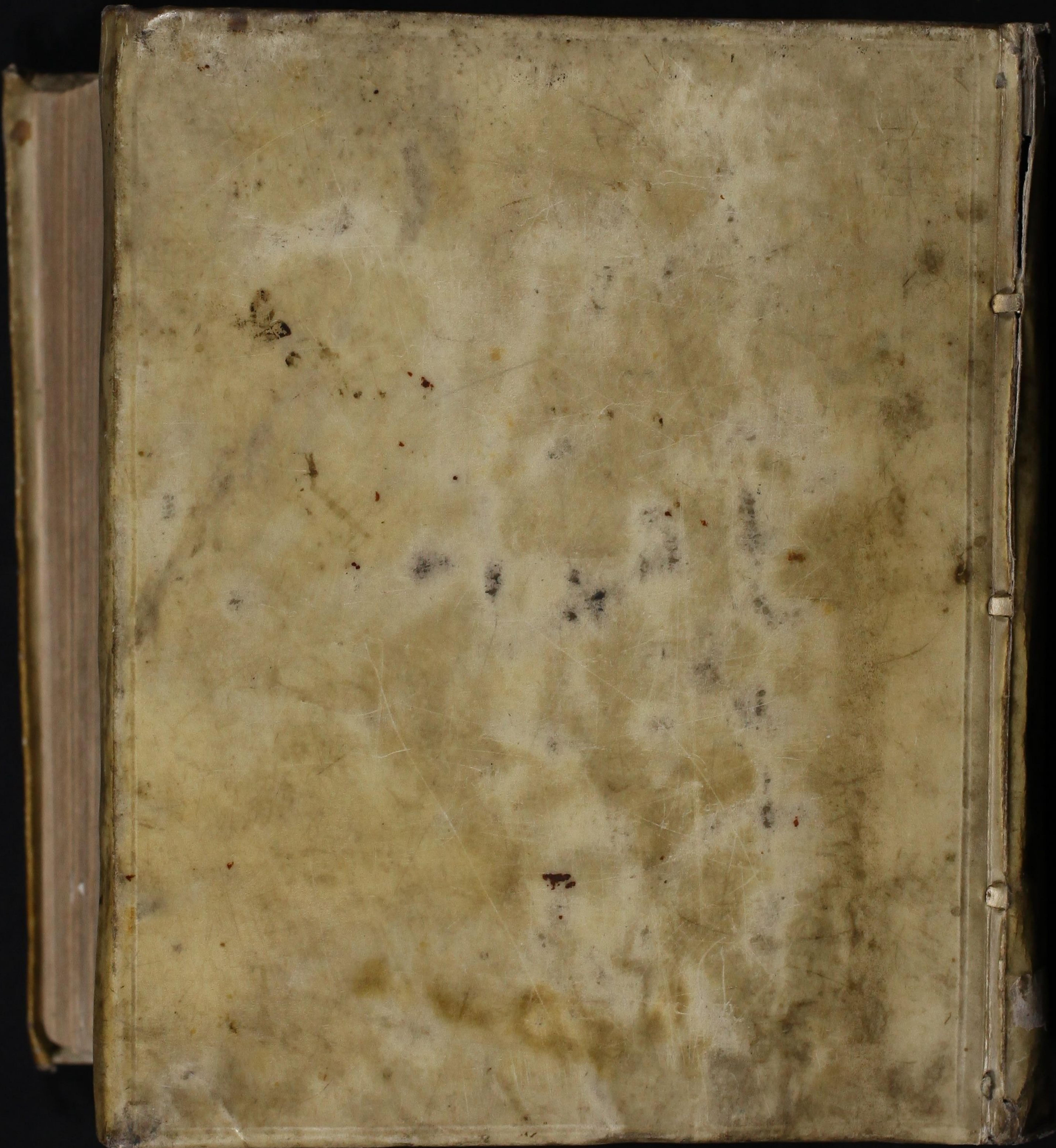
ULB Halle
002 062 674

3

VON

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

EVULATORIA

Quibus

um Reverendum, Clarissimum
Excellentissimum

DN.

NUM HEINSIUM,

tanæ ad Oderam Pastorem Di-
lsdem & vicinarum Superin-
tatem Gravissimum

Cum

udicissimaq; VIRGINIE

EWIGA SEGERG;

VIRI

endi & Clarissimi

HANNIS Segers /

; Francofortanæ Symmystæ
igilantissimi meritissimi,
relicta Filia

anno 1647. ibid. Francofordiæ

tias contrahentem

excipiebant

autores & Amici.

duæ EICHORNIANÆ.